

А колко ли се радвашъ, когато хрупашъ обичната си храна — бодливитѣ клончета на храсталака *мимоза!*¹⁾

Ахъ, навѣрно, и тамъ не ще имате мира отъ вашитѣ изтрѣбители—ловцитѣ и страшния лъвъ, макаръ че вие нищо зло не имъ правите.

Спомнямъ си, какво пише единъ добъръ ловець, който тръгналъ веднажъ за ловъ на жирафи. Той разказва, че само единъ пжтъ се рѣшилъ да прѣслѣдва стадо жирафи. Гръмналъ върху единъ голѣмъ мъжки жирафъ, ала не сполучилъ да го убие. Нещастното животно нѣколко пжти се обръщало да погледа своя убиець.

Тъмнитѣ очи на жирафа съ човѣшки погледъ поразили ловеца. Въ тѣхъ се виждало молба и укоръ, като че животното запитвало, защо искатъ да го убиятъ. Отъ тогава този ловець много се съжжалилъ надъ жирафитѣ и даже се засрамирлъ отъ своята *жестокостъ*. И зарекалъ се ловецьтъ да не ходи вече никога да трепи такива кротки животни само за едно свое *удоволствие*. Не сж такива всичкитѣ ловци . . !

Челъ съмъ нѣкъждѣ, че лъвътъ много обича вашето месо. Той ви причаква край рѣкитѣ или езерата, дѣто пиете вода. Ако вие го забѣлѣжите отдалечъ, лесно му избѣгвате. Но ако ненадѣйно той изкочи прѣдъ васъ, тогава се надѣвате само на прѣднитѣ си крака, съ които тупате неприятеля, до като го разпѣдите изморенъ, или до като ви разкъса.

1) Отъ вида на салкъмитѣ.

